

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10CoCsp/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321200295
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1321200295.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: V.Á. V., I.. XX.XX.XXXX, Z. F. X/A, Z., proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 2. februára 2021, č.k. 24Csp/4/2021-10, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu Dohody o zrážkach zo mzdy na základe zmluvy o úvere č. 0915098688 uzatvorenej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 313 40890 zo dňa 23.05.2011 (ďalej len „zmluva o úvere“ a „Poštová banka“), až do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej a tiež uloženia povinnosti jeho zamestnávateľovi Múzeum Mesta Bratislavy, Radničná 1, Bratislava (ďalej len „zamestnávateľ žalobcu“), zdržať sa vykonávania zrážok z jeho mzdy podľa Dohody o zrážkach zo mzdy na základe zmluvy o úvere č. 0915098688 uzatvorenej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 313 40890 zo dňa 23.05.2011, a to až do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 18.01.2021 domáha určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy uvedená v bode 3.9 zmluvy o úvere č. 0915098688, uzavretá medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného, je neprijateľnou podmienkou a je neplatná, pričom zároveň navrhol nariadiť neodkladné opatrenie vo vyššie uvedenom znení. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil žalobca poukazom na to, že dňa 23.05.2011 uzatvoril s Poštovou bankou zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie mu sumy 6.000 eur s úrokovou sadzbou 12,9 % p. a., s RPMN 15,96 a s výškou mesačnej splátky úveru 215,46 eur. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 05.06.2014 uzavrela Poštová banka ako postupca a spol. BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postupník nadobudol pohľadávku s príslušenstvom z vyššie uvedenej zmluvy o úvere. Dňa 20.06.2014 Zmluvou o postúpení pohľadávok spol. BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupca postúpila uvedenú pohľadávku s príslušenstvom na postupníka PRO CIVITAS s.r.o., ktorá následne zanikla zlúčením a žalovaným je v čase podania žaloby spol. BENCONT COLLECTION, a.s.. Žalobca ďalej dôvodil tým, že jeho zamestnávateľovi bola dňa 08.03.2016 doručená žiadosť žalovaného na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného na základe dohody o zrážkach zo mzdy v čl. 3 bod 9 zmluvy o úvere, ktorá je zabezpečením pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o úvere v zmysle ust. § 551 a nasl. Obč.

zák.. Argumentoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Obč. zák.. Poukázal na to, že žalovaný pristúpil k realizácii dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola súčasťou úverovej (formulárovej) zmluvy bez individuálneho dojednaní s ním, keď obsah zmluvy on nemohol ovplyvniť, ani túto dohodu vylúčiť, pričom na jej základe už zamestnávateľ pristúpil k vykonávaniu zrážok zo mzdy, a to aj napriek tomu, že zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku (dohoda o zrážkach zo mzdy) v spotrebiteľskej zmluve (v zmluve o úvere), ktorá je rozporná s právom EÚ, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, so zákonom a dobrými mravmi. Podľa žalobcu je potrebné vziať na zreteľ ustálenú judikatúru Súdneho dvora EÚ týkajúcu sa nekalých podmienok v spotrebiteľských veciach ohľadom povinnosti vnútroštátneho súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 C.s.p.. Podrobne vysvetlil účel neodkladného opatrenia, dôvody a predpoklady pre jeho nariadenie, ako i postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, pričom uviedol, že pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností preukázaných alebo osvedčovaných žalobcom, keďže vzhľadom na požiadavku rýchlosti rozhodnutia nemá možnosť vykonávať podrobné dokazovanie. Zdôraznil, že žalobca je povinný osvedčiť svoje tvrdenia, a tieto by mali umožniť súdu prijať záver o dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a tiež záver o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov.

4. Nemal za sporné, že žalobca ako dlžník uzavrel s právnym predchodcom žalovaného Poštovou bankou (veriteľom) zmluvu o úvere, na základe ktorej mu poskytla úver vo výške 6.000 eur s mesačnou splátkou 215,46 eur. Konštatoval, že výška dlhu žalobcu ku dňu 29.02.2016 predstavovala 12.707 eur a žalobca ku dňu rozhodnutia uhradil na úver 3.614 eur. Zo zmluvy o úvere zistil, že jej súčasťou je aj dohoda o zrážkach zo mzdy, uvedená priamo v texte zmluvy o úvere ako bod 3.9 v znení: „Podpisom tejto ZoÚ Dlžník a Spoludlžník, a to každý z nich osobitne, uzatvárajú s bankou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Obč. zák., ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s príslušným bodom OP.“ Citoval ust. § 5a ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy a) dohodou o zrážkach zo mzdy alebo z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť alebo b) zmenkou alebo šekom, s tým, že uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014. Citoval aj prechodné ustanovenie § 29b k úpravám účinným od 01.05.2014 a vyvodil, že toto sa na zabezpečenie záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy nevzťahuje, tzn. nie je k nemu žiadne prechodné ustanovenie. Vyhodnotil, že z toho dôvodu nemal zatiaľ za dostatočne osvedčené, že dohoda o zrážkach zo mzdy, uzavretá v zmluve o úvere v roku 2011, je neplatným právnym úkonom. Predbežne posúdil, že Poštová banka dojednala dohodu o zrážkach zo mzdy platne a v čase uzavretia úverovej zmluvy dňa 23.05.2011 nešlo o neprijateľné zabezpečenie záväzku. Poukázal tiež na to, že žalobca v návrhu neuviedol ani žiadne také skutkové okolnosti, ktoré by svedčili o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, resp. neprijateľná podmienka podľa iných, vtedy platných predpisov o spotrebiteľských zmluvách alebo o ochrane spotrebiteľa. Dospel tiež k záveru, že neboli osvedčené ani také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali okamžitú úpravu pomerov strán, keď zo zmluvy o úvere vyplýva, že banka poskytla žalobcovi úver vo výške 6.000 eur, z ktorého splatil len 3.614 eur, a teda neexistuje aktuálna obava, že dôjde k poškodeniu žalobcu ako spotrebiteľa v rozpore s dobrými mravmi alebo v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. V tejto súvislosti poukázal na to, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo potrebné posudzovať vo vzťahu k žalobe vo veci samej, a to k tvrdenej neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, pričom zdôraznil, že žalobca netvrdil a ani sa nedomáha určenia, že samotná zmluva o úvere je neplatná alebo bezúčinná a bez poplatkov, a predloženými dôkazmi nie je osvedčené, že by úver bol splatený, alebo že by bola splatená jeho podstatná časť, teda aspoň istina.

5. Záverom uviedol, že podľa predloženej dohody o zrážkach zo mzdy, aj podľa § 551 ods. 1 Obč. zák., zrážky zo mzdy žalobcu možno vykonávať len v rozsahu a spôsobom, v akom by bolo možné realizovať výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy v zmysle platných právnych predpisov, teda podľa § 66 až 92 Exekučného poriadku, pričom nemal za osvedčené, že by vykonávanými zrážkami zo mzdy boli porušené záväzné právne predpisy, a že by bol nevyhnutný okamžitý zásah súdu. Uzavrel, že nakoľko žalobca dostatočne neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pre nesplnenie zákonných predpokladov zamietol s tým, že trovách konania rozhodne až v rozhodnutí, ktorým sa končí konanie vo veci samej.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovieť. Nestotožnil sa s právnymi názormi súdu prvej inštancie, keď mal za to, že potrebu vydania neodkladného opatrenia dostatočne odôvodnil v návrhu, na ktorý odkázal s tým, že žiada súdnu ochranu. Uviedol, že nikdy nepopieral dlh ani pohľadávku žalovaného, ale bez súdneho rozhodnutia založenom na správnom, zákonom a spravodlivom určení výšky pohľadávky voči žalovanému, ani on sám nemá vedomosť, aký je jeho skutočný dlh, aké sú skutočne oprávnené nároky žalovaného, navyše keď žalovaný uplatnil zrážky zo mzdy v rozpore so zákonom a rozhodnutiami súdov vo veciach ochrany spotrebiteľa.

7. Žalovaný žiadal vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť, keď sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím a argumentáciou súdu prvej inštancie. Uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je platným zabezpečovacím prostriedkom tak v zmysle ust. § 551 ako i ust. § 37 a nasl. Obč. zák., nakoľko spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti (tu poukázal na rozhodnutie Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 6C 197/2014, z ktorého citoval. S poukazom na to, že aj rozsah výkonu zrážok zo mzdy je limitovaný zákonom v ust. § 551 ods. 1 Obč. zák., nemožno podľa jeho názoru hovoriť o zásahu do práv žalobcu, či nutnosti úpravy pomerov medzi stranami sporu a odôvodnenosti nariadenia neodkladného opatrenia. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade žalobca neosvedčil skutočnosti odôvodňujúce okamžitú úpravu pomerov strán a teda nutnosť nariadenia neodkladného opatrenia, pričom ani v podanom odvolaní nijakým spôsobom nepreukázal nesprávnosť napadnutého rozhodnutia.

8. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, a preto ho potvrdil. Dospel totiž k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené podmienky.

9. Podľa ust. § 324 ods.1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa ust. § 325 ods.1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa ust. § 326 ods. 1 a 2 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa ust. § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10. Základnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Neodkladné opatrenie je inštitút, ktorý je na mieste použiť tam, kde je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu, alebo, ak je tu obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 C.s.p.). Vždy je potom potrebné skúmať, či je nárok navrhovateľa neodkladného opatrenia, v tomto prípade žalobcu, osvedčený, a či je neodkladné opatrenie naliehavo potrebné. Pre úspešné uplatnenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia teda zákon vyžaduje osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť potreby takejto úpravy pomerov sporových strán, čiže osvedčenie, že bez úpravy ich právnych pomerov by bolo nejaké konkrétne právo žalobcu ohrozené, pričom hrozba musí byť bezprostredná a reálna. Oba predpoklady musia byť naplnené súčasne, inak nie je možné návrhu vyhovieť. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

11. Odvolací súd považuje v tejto súvislosti za potrebné uviesť, že neodkladné opatrenie je výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť len ak je skutočne potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi sporovými stranami, teda ak nastane medzi nimi taký stav právnych a faktických vzťahov, ktorý

bezpodmienečne vyžaduje rýchly zásah súdu, a poskytnutie súdnej ochrany. Nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle ust. § 325 ods. 1 C.s.p. je prípustné a opodstatnené len vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi stranami, ak tento vzťah vyžaduje dočasnú úpravu, ak je navrhovaná bezodkladná úprava potrebná, ak sa v právnych vzťahoch medzi stranami nevytvorí nenávratný stav, a ak sa nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami neprimeraným spôsobom. Preto musí navrhovateľ neodkladného opatrenia, v tomto prípade žalobca, osvedčiť jednak uplatnený nárok, ktorý žiada chrániť neodkladným opatrením, právny vzťah medzi stranami sporu, ktorý je potrebné upraviť neodkladným opatrením, ako i tvrdenie, že je tu reálne nebezpečenstvo a bezprostredne mu hroziaca ujma. Nárok žalobcu je osvedčený vtedy, ak sa na základe predložených dôkazov javí aspoň ako pravdepodobný. Ohrozenie práv, nároku a hrozba bezprostrednej ujmy žalobcu musí byť konkrétna, a žalobca ju musí vždy osvedčiť, nestačí ju iba tvrdiť. Chýbajúce osvedčenie bezprostredne hroziacej ujmy nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže ide o opatrenie, ktoré je namieste nariadiť len vtedy, ak je práve kvôli zabráneniu nejakej reálne hroziacej konkrétnej ujme potrebné bezodkladne, teda rýchlo a okamžite zasiahnuť súdnym rozhodnutím.

12. Možno teda zhrnúť, že ak žalobca navrhol voči žalovanému (a svojmu zamestnávateľovi) nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sledoval dosiahnutie úpravy pomerov sporových strán, mal povinnosť osvedčiť svoj nárok, právny vzťah medzi sporovými stranami, ktorý vyžaduje neodkladnú úpravu, a tiež, že bez takejto úpravy pomerov mu vzhľadom na konkrétne konanie žalovaného reálne a bezprostredne hrozí ujma, ktorej môže zabrániť len navrhnutým neodkladným opatrením.

13. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia požadovaného žalobcom neboli splnené, a preto jeho návrh zamietol. Odvolací súd s jeho rozhodnutím súhlasí. Po preskúmaní žaloby žalobcu, jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, napadnutého uznesenia, ako i žalobcom predložených listinných dôkazov, nezistil totiž žiadny dôvod, na základe ktorého by bola bezodkladná úprava pomerov medzi sporovými stranami naliehavo potrebná. Napokon, žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani žiadne tvrdenie alebo argumentáciu, odôvodňujúcu potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán, neuviedol, a to napriek tomu, že je ako navrhovateľ neodkladného opatrenia povinný tvrdiť a zároveň osvedčiť dôvody, pre ktoré je naliehavo a bezodkladne potrebné upraviť pomery strán sporu (ust. § 326 ods. 1 a 2 C.s.p.). Hoci jedným z dôvodov zamietnutia jeho návrhu súdom prvej inštancie bol práve záver, že neboli osvedčené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali okamžitú úpravu pomerov strán (závery súdu prvej inštancie v tomto smere sú uvedené vyššie a odvolací súd si ich osvojil a poukazuje na ne), žalobca ani v odvolaní neposkytol žiadne argumenty, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že v danej veci nastala v právnom vzťahu medzi stranami sporu situácia, ktorú je potrebné bezodkladne riešiť úpravou pomerov rozhodnutím súdu navrhovaným neodkladným opatrením. Ak žalobca v odvolaní uviedol, že nikdy nepopieral dlh ani pohľadávku žalovaného, ale bez súdneho rozhodnutia založenom na správnom, zákonom a spravodlivom určení výšky jeho pohľadávky nemá vedomosť, aký je jeho skutočný dlh, aké sú skutočne oprávnené nároky žalovaného, odvolací súd pripomína, že predmetom sporu predsa nie je určenie výšky pohľadávky žalovaného voči žalobcovi, ale určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Takáto odvolacia námietka žalobcu bez uvedenia ďalších konkrétnych argumentov, aspoň spochybných závery súdu prvej inštancie, potom nemohla obstáť.

14. I keď sa odvolací súd absolútne nestotožnil s predbežným právnym posúdením súdu prvej inštancie, ktorý len s poukazom na to, že ust. § 5a ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je účinné až od 01.05.2014, predbežne vyhodnotil, že Poštová banka dojednala dohodu o zrážkach zo mzdy platne (pričom úplne rezignoval na posúdenie, či má táto dohoda všetky, pre jej platnosť zákonom vyžadované náležitosti, ako aj na predbežné posúdenie prijateľnosti takejto zmluvnej podmienky v samotnej spotrebiteľskej zmluve podľa argumentov žalobcu v žalobe), a považoval žalobcom vo veci samej uplatnený nárok zatiaľ a výlučne pre účely rozhodovania o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia za osvedčený (pozri napr. rozhodnutie KS Bratislava sp. zn. 3CoPr 16/2014 zo dňa 31.01.2016, v ktorom už riešil obdobnú dohodu o zrážkach zo mzdy zakomponovanú do samotnej zmluvy o úvere, pripravenej Poštovou bankou), uvedené nič nemení na správnom závere súdu prvej inštancie, že žalobca neosvedčil naliehavú potrebu dočasne upraviť pomery sporových strán ním navrhovaným neodkladným opatrením. Napokon, ako už odvolací súd uviedol vyššie, žalobca žiadnu naliehavosť v návrhu ani len netvrdil. Za stavu, keď žalobca doposiaľ neuhradil ani len žalovaným poskytnutú istinu, čo zo žalobcom predložených dôkazov ustálil už súd prvej inštancie a žalobca to

ani v odvolaní nerozporoval (pričom ani netvrdil, že úver je bezúročný a bez poplatkov), nenamietal ani nezákonnosť výšky zrážok (neuviedol ani v akej výške sú vykonávané) a zároveň za stavu, že zrážky sú vykonávané viac ako štyri roky, počas ktorých žalobca voči nim nenamietal a aj v odvolaní uviedol, že pohľadávku žalovaného nepopiera, pričom zároveň neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali naliehavosť jeho terajšej požiadavky na úpravu pomerov, je nepochybné, že neosvedčil, že mu v dôsledku nejakého konkrétneho a aktuálneho konania žalovaného reálne hrozí ujma (či už na jeho majetku alebo nejaká iná), ktorej je možné zabrániť nariadením ním požadovaného neodkladného opatrenia.

15. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že žalobca neosvedčil, že úprava vzťahov medzi sporovými stranami rozhodnutím súdu je naliehavo potrebná, a že teda predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené. Ak potom súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, rozhodol správne a odvolací súd s jeho rozhodnutím súhlasí. Dospel tiež k záveru, že len úplne všeobecné a nekonkrétne odvolacie námietky žalobcu nemohli spochybniť správnosť napadnutého uznesenia.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, nárok na náhradu trov nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).